

[Arbejdsministeren]

dre det. Det tror jeg ikke kan dokumenteres, men hvis det skulle være sådan, ændrer vi det gerne.

Det er næsten ved at blive en tradition, at når vi har arbejdsmarkedspolitiske debatter i Folketinget, er der syv af Folketingets otte partier, der vil gå konstruktivt ind i behandlingen af det oplæg, der er lagt frem, og som med større eller mindre tilfredshed støtter forslaget, men som tilsiger en positiv og konstruktiv behandling i udvalget. Man kan da godt vænne sig til som en tradition, at der er syv ud af otte partier, der går ind for en konstruktiv behandling. Det plejer at resultere i nogle brede flertal.

Men der er en lille forandring i dag. Det plejer at være Fremskridtspartiet, der ved førstebehandlingen melder sig ud. I dag er det Socialdemokratiet, der melder sig ud på forhånd. Det er temmelig overraskende, vil jeg godt sige, at det Socialdemokrati, der plejer at være meget interesseret i at have medindflydelse på og medansvar for arbejdsmarkedspolitikken, er det eneste parti i Folketinget, der på forhånd melder pas.

Jeg synes, det er skuffende. Jeg tror, at mange af de selvstændige erhvervsdrivende, som lever under meget vanskelige økonomiske vilkår, ofte meget vanskeligere end dem, lønmodtagerne lever under, vil være skuffede over, at Socialdemokratiet ikke har større forståelse for deres situation.

I øvrigt vil jeg godt sige til hr. Kaj Poulsen, at jeg under ingen omstændigheder betragter dette lovforslag som erhvervsstøtte. Det understreges også af, at det altafgørende hovedprincip er, at virksomheden skal nedlægges, for at man kan få dagpenge, og det ville dog være en mærkværdig form for erhvervsstøtte.

Jeg betragter i virkeligheden dette lovforslag som et forsøg på at give mange selvstændige, som er blevet kørt ud i en meget vanskelig situation, inden de lukker deres virksomhed, en rimelig behandling, når de bliver arbejdsløse.

Jeg tror ikke engang, at vi ved dette forslag kan ligestille de selvstændige med lønmodtagerne. Jeg tror stadig væk, det vil være sådan, at lønmodtagerne i altovervejende grad vil få en mere positiv behandling i arbejdsløshedslovgivningen end de selvstændige. Men dette er et forsøg på at rette op på nogle af de værste skævheder.

Når vi foreslår en mindstesats her – og det er selvfølgelig med nogen betænkelighed, vi gør det, det vil jeg gerne medgive hr. Kaj Poulsen – er det, fordi der er så utrolig mange eksempler på, at små selvstændige erhvervsdrivende har kæmpet år efter år for dog at bevare den virksomhed, som var deres livsgrundlag. Hvis de på et eller andet tidspunkt tidligere i deres liv har optjent en formue, så har de brugt den, og derfor har de kunnet leve på meget små indtægter. Derfor får de den ubehagelige overraskelse, når de bliver ledige, når de endelig må lukke virksomheden, at dér, hvor de troede, at de skulle have dagpengehjælp, får de slet ingenting eller et meget lille beløb.

Det er det, vi gerne vil rette op på, sådan at disse mennesker, som har kæmpet for at bevare deres virksomhed, ikke giver sig til at lukke den meget tidligere bare for at bevare dagpengeretten, for vi har jo brug for, at der er mange, der kæmper for at fastholde deres virksomheder.

Der var en anden ting i hr. Kaj PoulSENS indlæg, der undrede mig. Hr. Kaj Poulsen tog afstand fra en af bemyndigelserne. Hr. Kaj Poulsen var ikke meget konkret, men jeg forstod det som en afstandtagen fra en kommende kombinationsforsikring. Det undrer mig da, for hvis en lønmodtager har to samtidige ansættelsesforhold, der tilsammen giver fuldtidsbeskæftigelse, kan lønmodtageren blive fuldtidsforsikret. Hvorfor skal en person, som har halv selvstændig virksomhed og halv lønmodtagervirksomhed, så ikke have den samme chance for at blive fuldtidsforsikret, når den pågældende er fuldtidsbeskæftiget? Det er da overraskende. Hvis hr. Kaj Poulsen ikke vil være positiv over for den halve selvstændige, kunne han så i det mindste ikke være positiv over for den halve lønmodtager og sige, at han skulle have samme rettilighed som en hel lønmodtager?

Så var hr. Kaj Poulsen inde på spørgsmålet om fiskeskippere og fiskere. Det vil jeg godt kommentere, specielt af hensyn til hr. Aage Frandsens indlæg. Sagen er jo, at fiskeskippere og fiskere i dag bliver behandlet forskelligt. Det er i helt ekstraordinære situationer. De situationer, vi tænker på, er de vintre, hvor fiskere i de indre farvande fryser inde – ja, det er jo næsten ikke til at huske mere. I dag er det sådan, at hvis fiskere i de indre farvande fryser inde, så kan deres ansatte fiskere gå ned og få dagpenge med det samme, skipper kan ikke.